DYONISIUS DE BURGO SANCTI SEPULCRI

Niederösterreich (Raum Wien), 1399 Seite 200r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35039
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

Liuium scipion milisd et fortiter percusso ipso aditu r. i ipa vna ignominie concidit
ne spm et cutem posuit per q modu mortis fuit eno gndu applicpio modi mortis
r manu carnifex ateiar / quia si contem in transset ibidem a carnifice macta fuisset
sed gndius ille q̃ non desiderat publica morte per carnificem fiendu nu cede scat /

Consimili ꝛc. lege sic licinius murer dn
Pretorium. i. ad dignitatem pretoriam ptinens calpurnius pr repetundarum
i. de bito eis ulcem reus. i. accusatus consimili impetu mortis quo siculius
corruit qui licinius dum sentencie dicent. i. dum ipe sententiam debet memoriam
. i. solarium palacii conscendit / et ibidem existens. sequidz q. ciceronem qui id iu
dicii rogebat r expectacem mandebat pretorium. i. illud indicium ptexentez r or
dinantem ponente non eum pot stare hic ptexta pro nestmento quo pueri nobiles
i ducebant sed stat proceptum et ordine indicii q cum iste audisset ponentez misit
ad eu nuciu qui dicet se non damnatu sed reum. i. accusatu perisse nec sua bona
iste. i. vendicari posse subiciu nam mortui ante suum bona vendi non poterant /
ac protinus audito q forte. i. fortuitu r casu nam habebat ore r faucibz suis
contratis contra guttur i clusu spiritu penam p suum expectabat morte pcurrit
qua re cogita cicero nihil de eo pnuciauit / non em du lex de nescientibz seipsis
data erat / igitur orator illustris i genu calua hui filius sdm suam estimacoz
et ab i opia rei familiaris / quia bona sua vendita non fuerunt / i nunc de stuc
. i. familiaris damnacois q a tullio qui erat de mestiens no fuit damnatus
i ostato patui fuit / i. paterna mortis ipeue vindicatus est. i. pmortem patris
vindicatus est / a periculo pauptatis r damnacois p iusticiam penam mortem
liberatus / deinde continuado dicit / hui licinii mors fortis et aspera fuit p illoz
de quibz sequit periculoqi. i. valde timendi

Cornelius ꝛc. hic ponit mortem ut dicit timendiz et duo fuit primo
ondit aliquos i actu veneno fuisse mortuos / secundo ondit q possibile e
illam mortem alunde venisse ibi q̃ q̃ / Dicit ergo Cornelius gallus pretorius
et etherius eques romanus me ipsum puerilis veneno vicio intenti / ut puerilis
i aliqm partem quo ad puerilem conculcatum nature humane contrariu / deinde ad
dat q̃ ondit hanc morte alunde potuisse pueire et primo facit hoc sed gialiter
de fine hudmo logquens confirmat / poitum ibi fuerunt ꝛc / dicit primo q̃ q̃ quoz sim
actinet. i. adquid ptinet eoz facta. i. mortes eu fuerit quos no sua libido sed fra
gilitas humane carnis ab stulit. q. d. libido possibile est q non fuit mortis eorum
causa sed humana fragilitas / deinde ai subdit / finis namq loqui gialiter de humo
fine perlor sui confirmat poitum dicens. his dico q fragilitas pot esse causa hauz
. i. q̃z fine vite sue / amys r accultus causis corruptius exparto interdu que suut
merencia et q̃ugecia titulu suppini. i. ultimi fuit carpit que tamen ipm facta
non causant / sed taliter hic euenunt / si em no euenissent malamiq fan sentum
esset et hoc est q sequit ai magis i tempe mortis i edunt q̃ ipm morte accersiunt
. i. venire fuciant / sta ergo pot dici de morte pidoz. videlicet q venenum usus
mortem no intulit sed cum tempe mortis euenit qua si non euenisset malamiq
mors secuta foret

Sicut ecce ꝛc. hic prosequit exemplia ex ea primo ponens exemplum
Carnen ubi primo ponit exemplo / secundo familiarem ibi exclamat. ibi